Mizah

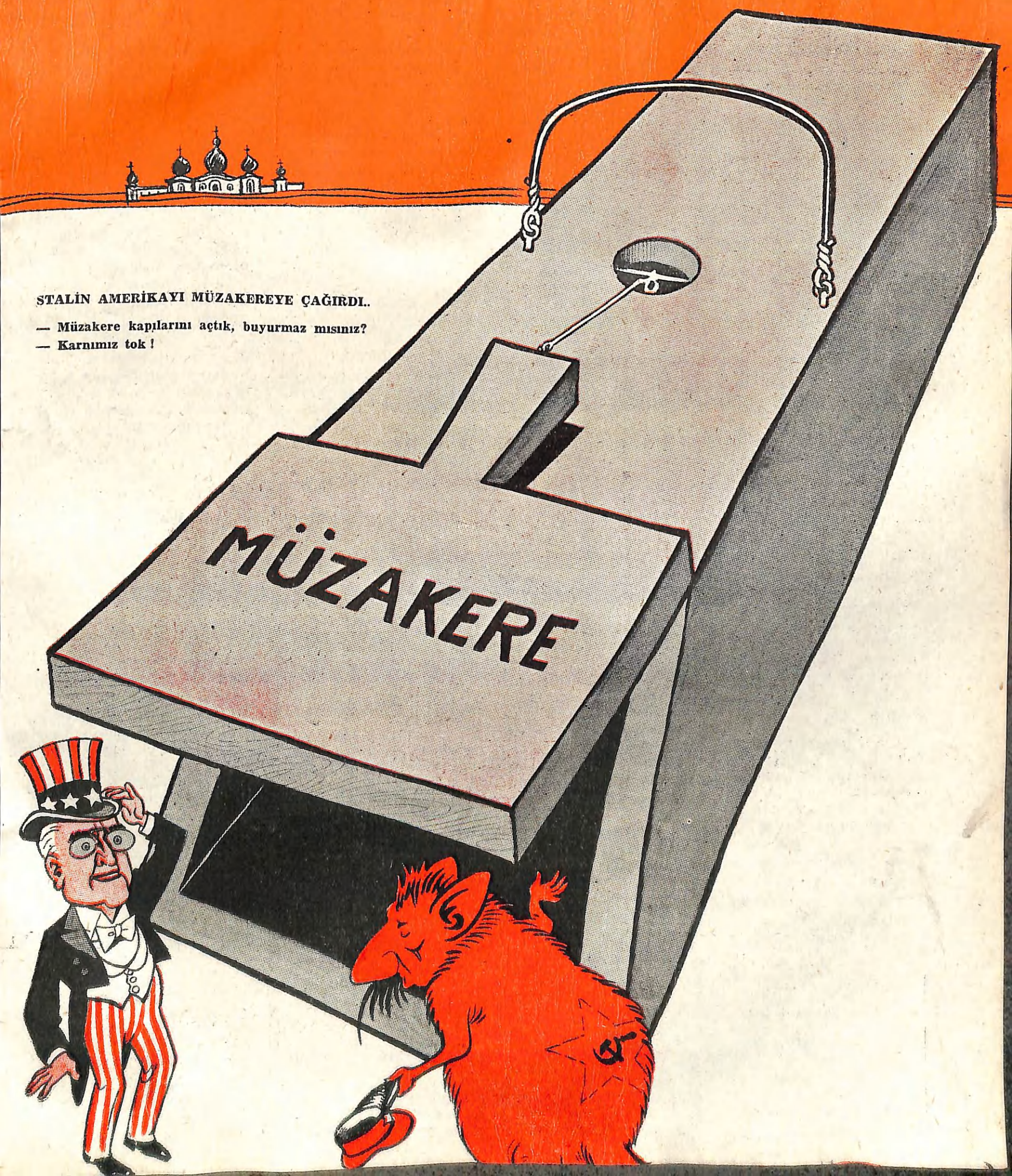

STALİN AMERİKAYI MÜZAKEREYE ÇAĞIRDI..

— Müzakere kapılarını açtık, buyurmaz mısınız?
— Karnımız tok !

FIKRALAR

VAH ZAVALLILAR !

Arkadaşı Paristen gelmişti.

— Nasıl, seyahatin iyi geçti mi bari? diye sordu.

— Mükemmel!

— Peki ama, senin Fransızcan zayıftır. Zorluk çekmedin mi?

— Ben değil ama, karşımdakiler bir hayli zorluk çektiler galiba!

BEYİN

Dr. Bilün Akman insan zekâsının hayvanlara nazaran fazla oluşunun insan beyninin büyüklüğünden ileri geldiğini söylüyordu. Sonra :

— Düşünün, azizim, dedi. Beynimiz ya yarım kilo daha fazla olsaydı, kimbilir ne olurdu!

Eczacı Arif Neş'et Usman derhal cevap verdi:

— Hiç bir şey olmazdı, doktor, Sadece bir çok kişinin yarım kilo beyni olurdu .

KOYUNA CAN KAYGUSU...

Leylâ ile Neclâ konuşuyorlardı :

— Geniş omuzlu erkeklere bayılıyorum .

— Tabiî, kim bayılmaz!

— Hele iki tane birden olursa.

— İki tane mi? O neye iyi?

— Sinemada rahat rahat film seyretmeye. Ön sırada geniş omuzlu iki adam yan yana oturunca aralarından perde o kadar iyi görülüyor ki!

Sayı: 136

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet matbaası - İstanbul

GARİP ŞEY !

Kadın gayet çirkindi. Fakat her kadın gibi içten içe güzelliğine inanmıştı. Ara sıra bunu belirtecek imalar yapardı. Geçen gün Sanatseverler lokalinde Fikret Adile:

— Şu şairler ne tuhaf insan oluyorlar! diyordu, dün şair Orhan Veli ile başbaşa bir saat geçirdik. Bana kimsenin aklına gelmiyecek şeyler söyledi!

İbrahim Çallı ince gülüşiyle söze karıştı:

— Yok canım? Evlenme mi teklif etti?

FARELER

Biri bakkal, öbürü piyano hocası:

— Bir Amerikalı âlim, farelerin musikiden hoşlandıklarını iddia ediyor. Yaptığı tecrübelere göre, fareler piyano çalınan odalara daha fazla devam edermiş! dedi.

Bakkal tasdik etti:

— Onu bilmiyecek ne var? Bizim evlerde farelerin sık sık devam ettikleri yerlerde daima bir şeyler «çalınır».

KAYNANALAR

Kaynanalarından şikâyet ediyorlardı :

— Bizimki öyle şirret şey ki ağzını bir açtı mı, dilini bir daha içeri sokmaz.

— Bizimki aksine. Dili iğne gibidir: Mütemadiyen «sokar.»

KORKU

Meşhur hekim Lokman Hekim bir seyahatte kompartımanda bir kadınla karşı karşıya düşmüştü. Bir aralık tren bir tünele geldi.

— Tünele giriyoruz. Şimdi karanlık olacak. Bilmem korkar mısınız?

Kadın ciddi bir tavırla cevap verdi:

— Ağzınızdan sigarayı alırsanız, korkmam!

HAYRET !

Meşhur münekkit Nurullah Ataç yeni şairlerden birile iltifaten konuşuyordu:

— Sizin şiirlerinizi okurken hayret ediyorum, dedi.

Şair sordu:

— Nasıl yazıyorum diye mi, üstadım?

— Hayır, niçin yazıyorsunuz diye!

Türkiyenin en nefis magazini!
Fotoğrafla güzellik ve kadın mecmuası!
YAKINDA ÇIKIYOR !

PERİ

Sahibi: RAMİZ GÖKÇE
Mizah ve Salon mecmuaları gibi
PERİ de tarzının yegânesi olacaktır.

HAYRAN

Film stüdyosunda bir aralık söz kadın güzelliğine karşı hayranlığa intikal etmişti. Erkeklerden Süavi Tedü sordu :

— Güzel bir kadın görünce bakmamak elde değil. Bilmem siz kadınlar nasılsınız?

Cahide Sonku içini çekti:

— Evet, ben kendi hesabıma, hakikaten, güzel bir kadın çehresi görünce uzun uzun bakmaktan kendimi alamıyorum. Sonra, bıkıyorum, aynayı bırakıyorum!

GÜZELLİK

Aktör ve şekerci Behzat, Ali Muhittin Hacı Bekire uzaktan geçen bir kadını gösterdi:

— Tanırsın, değil mi?

— Evet, güzel kadındır!

— Bu güzellik ona kimden geçmiş acaba?

— Annesinden. O da güzel bir kadındı. Öldüğü zaman kızına bir dolap dolusu allık, pudra, sürme, v.s. bırakmış!

KOLAY

Arkadaşı, Etem İzzet Beniceye, hatırlattı:

— Pazar günü gezmeye gidiyoruz; fakat ya yağmur yağarsa

Etem İzzet, cevap verdi:

— O zaman bir gün evvel gi-

Sayı: 136 — Cilt 6. FİATI 25 KURUŞTUR 11 Şubat 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE

ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Kara kaplı kitap

DEMOKRASİ ha yürüyecek, ha yürüdü; ha yürüyor, derken yine sarpasardı. Milletvekillerinden biri şarka dair verdiği bir nutukta eğer bu havalide tam mânâsiyle demokrasi tatbik edilirse herkesin reyini Haso ile Memoya vereceğini söyledi. İşi bu kadarla da bırakmadı; Haso ile Memonun seçilmesine müsaade edemiyeceğini de ilâve etti.

Demokrasi diye çırpındığımız bir devirde çatır çatır kökünden devrilen bu çamın dedikodusu hâlâ devam etmektedir. Gazeteler bu hâdiseyi aldılar ele, girdiler yola...

Geçen gün bu işi tirende bir zat memleketi muhtelif mıntakalara ayırarak her mıntakaya göre bir çeşit demokrasi tatbiki ile halletmeği düşünüyordu.

1 Numaralı demokrasi — İktidar partisinin rakipsiz hâkim olduğu havalide tatbik edilir.

2 numaralı demokrasi — Sandık başlarına kadar gidilirse de reyler nezaret altındadır.

3 numaralı demokrasi — Kızı kendi haline bırakırsak davulcu ile zurnacıya varır meselini bir an hatırdan çıkarmamalı.

4 numaralı demokrasi — Sinirkent ve emsali...

Birisi koşarak Nasrettin Hocaya gelmiş:

— Hocam! demiş, senin inek benim ineğe bir kafa vurdu; boynuziyle karnını deldi, öldürdü.

Hoca:

— Olur! demiş... Hayvandır bu.. ne bilsin!

İneği kazaya uğrayan adam:

— Yok, yok! demiş, yanlış söyledim. Benim inek senin ineği öldürdü...

Hoca, kaşlarını çatmış:

— Raftan şu kara kaplı kitabı bakayım!

İANE TOPLAYAN TEŞEKKÜLLER ARASINDA HALK PARTİSİ DE VARMIŞ..

C.H.P. — Allah rızası için bize de yardım edin!

Münazara Yarışı...

Şu sırada münazaralara büyük bir ehemmiyet verildiğini takdir eden gazetemiz bir münazara müsabakası tertip ederek kendine güvenenleri davet etmişti.

Münazara için muhtelif mevzular seçilmişti.

1 — İnsanlar yemekle mi yaşamalı, yemeksiz mi yaşamalı?

2 — Kömür bir ihtiyaç mıdır, yoksa bir lüks müdür?

3 — Sokakları Belediye mi temizlemeli, yoksa halk mı?

4 — Bir lokma bir hırka mı? Yoksa bir lokma iki fırka mı?

5 — Elbise mi? Peştemal mı?

Münazaranın vuku bulacağı mahal olarak dinleyicilerin çokluğundan dolayı Okmeydanı intihap edilmiş. Her iki tezi müdafaa edeceklere mahsus yerler hazırlanmış. Münazarayı idare etmek üzere muhtelif boyda süpürge sapları, Neyzen Tevfik divanı, Burhan Feleğin pazar musahabelerinden müntehap parçalar hazırlanmıştır.

Başkan oturumu açtı:

«Sayın münazaracılar,

«Birazdan birbirine zıt iki tezi müdafaa etmek üzere çarpışacağız. İntihap edilen münazara tezleri malûmunuzdur. Münazaraya birinci olan insanlar yemekle mi yaşamalı, yemeksiz mi yaşamalı? teziyle başlayacağız.

Münazarayı açtım... Yemeksiz yaşama tezi müdafii Ahmet Mi'deboş!..»

İsmi okunan adam, koltuklarına iki arkadaşı girmiş olduğu halde çocukları «Üçtu! Uçtu!» yapılır gibi ayakları yerden kesilerek kürsüye çıkarıldı.

Başkan devam etti:

«Karşı tezi, yani insanların yemekle yaşamasını müdafaa edecek zatı da davet ediyorum: Mehmet Haminigırtlak!

Kalabalıkta bir çatırtı oldu. «Savulun! Yol açın!» sesleri arasında iri bir adam, uflaya, puflaya, yuvarlanır gibi ilerledi. Kürsüye ayağını basar basmaz kürsü olduğu gibi göçtü. Etraftan koştular; enkaz altından Mehmet Haminigırtlağı kurtardılar.

Sükûnet iade edildikten sonra ilk olarak Ahmet Mideboş sivrisinek vızıltısını andıran bir sesle başladı:

«Arkadaşlar!

«Uzun ve lüzumsuz cümlelerle sizleri yormıyacağım. İnsanlar yemeksiz yaşamalıdır. Çünkü başımıza ne geliyorsa bu gırtlak derdinden geliyor. Bir kere şu dertten kurtulacak olursak hayat, ne kadar sadeleşecektir. Büyük adamlarımız bunu takdir ettikleri için bizi riyazete koydular. Bütün o ekmek, et, gıda buhranları bililtizam yapılan fiziyolojik tedbirlerdir.

Ve böylelikle yavaş yavaş hava ve su ile yaşamağa muvaffak olacağız! Bu gayeye vasıl olmak için fedakârlık lâzımdır. Yemeksiz yaşamanın bir vatan borcu olduğunu da unutmıyalım. Zira biz bir kere bu ebedî perhize yattık mı? O zaman bütün istihsallerimizi ihraç edebiliriz. Bunun memleketimize celbedeceği serveti düşünün! İşte tezim budur!»

Demin kürsüyü çökerten iri adam iki kaynağını ayrı ayrı yerleştirdiği iskemlelerden kalktı; önündeki sürahiden bardağa su doldurdu; yeleğinin cebinden bir şişe karbonat çıkararak avucuna döktü... Ağzına attı; arkadan bardağı dikti.

«Arkadaşlar! dedi. Bugün huzurunuzda...»

Karbonat tesirini gösterdi; gürültülü bir geğirtiden sonra tekrar başladı :

— Arkadaşlar! Bugün huzurunuzda insanların yemekle yaşamaları tezini müdafaa edeceğim. (Hafif bir geğirti daha) Evet... Müdafaa edeceğiz tez o kadar kuvvetli, o kadar meşrudur ki bunun için sözle çene yormayı bile zait görürüm. Zaten bence insanlar çene denilen uzuvlarını ancak yemekle yormalıdırlar. İnsan bir nevi öğütme makinesidir. Zira ilk yaradılışımızı ele alırsanız bütün varlığımızın gırtlaktan başka bir şey olmadığını anlarsınız.

Bir kere düşünün! İnsan yemek mastarı kadar hangi fi'li tasrif eder. Yemek hem isimdir, hem mastardır, hem fiildir. Sofra başında önünüze getirilene yemek derler. Onu mideye göçürtmeğe de yemek derler. Bol bol para sarfedene «mirasyedi» derler. Yanlış iş yapana «herze yedi!» derler. İki kişinin çekişmesine de «birbirini yedi.» derler. Birinden rüşvet almağa «para yedi!» derler... Daha çok!

Böyle olunca biz nasıl olur da yemeksiz yaşıyabiliriz? En büyük şairimiz Fikret bile: «Yeyin efendiler yeyin!» diye bağırmıyor mu?

Hatip bunu söyler söylemez kuvvet almak için cebinden bir dilim ekmekle biraz peynir çıkartarak hepsini birden ağzına atmış ve Ahmet Rasimin:

Kana kuvvet, göze fer, batna cilâdır çorba!

güftesini karcığardan okuyarak kürsüden inmiştir.

ÖLME EŞEĞİM ÖLME.....

— Yeni kabine köylülere önem verecekmiş ağa..
— Önem lâzım değil, biraz toprak versinler yeter!

Tek keramet

Diyorum kı..

Cân ü dilden arkadâş olsak derim,
Şöyle bir sarmaş dolâş olsak derim.
Hâk-i râh olmaktır ancak kasdımız,
Toprak olmazsak talâş olsak derim.
Gıpta-âverdir Bakanlar hey'eti,
Gün gelip bizler de bâş olsak derim.
Re's-i Şemseddîni tanzîr eyleyip,
Kürsilerden şu'le-pâş olsak derim.
Geçti yıl hâlâ haber yok büdceden,
Demdir artık pür telâş olsak derim.
Çıktı yâhud çıkmıyor aylık diye,
Neyleriz sâhib-maâş olsak derim.
Bıktı sözden halkımız iş bekliyor,
Ayda bir kâfî tıraş olsak derim.
Yerli mahsûlâta rağbet yok Ozan,
Okyanus görmüş kumâş olsak derim.

Akıllı Ozan

Betarz-ı kudemâ

OLUR..

Hemîşe gayret-i milletle pür-melâlet olur,
«Neler çeker bu gönül söylsem hikâyet olur».

Ne bûse-çîn-i ferâgat, ne hisse-mend-i sürûr..
Bu cây-i şûra düşenler huzûra hasret olur.

Zekâya verdiği yok kimsenin bir akçe bile,
Zamânımızda hamâkat medâr-ı izzet olur.

Mesâlih ehline başlar eziyyet eylemeğe,
Delîl-i hayr olacak yerde şerre âlet olur.

Sanır da kendisinin mülk-i hâsı memleketi,
Bütün mehâreti koltukta arz-ı haşmet olur.

Ey evliyâ-yı umûr, eyleyin ki terk-i gurûr,
Gurûr-ı nâbemahal hüccet-i cehâlet olur.

Çeker elem cühelâ kayd-i câh-u mansıbla,
Makamı ehl-i dilin kûşe-i ferâgat olur.

Safâ-yı kalb ile ancak kanâat ehli yaşar,
Harîs-i devlet olanlarda sanma râhat olur.

Yazık ki kimsede yok rûh asâletinden eser,
Zavallı halka külâh eylemek kiyâset olur.

Diyârımızda denir hâra gonca, kurda kuzu,
Reh-i dalâle giden sâhib-i fazilet olur.

Bakıp da zâhire aldanma, ey oğul, zinhâr
Verâ-yı perde-i iffette çok rezâlet olur.

Sadâ-yı millete etmezse kim ihâle-i gûş,
Emin olun ki nihâyet düçâr-ı nekbet olur.

Eğer yaparsa (Günaltay) bütün dediklerini,
Mekânı şüphesiz evreng-i kalb-i millet olur.

Ne dem olursa hayâlin hakikat ey (Râsıd),
(Bayur) (Bayâr) ile hembezm-i îş-ü işret olur.

Râsıd

— *Korkmayın len, ezmez.*
— *Tomofilden korkmuyoruz, içinde Halk Partili var, o ezer diye korkuyoruz!*

— *Nasıl oldu da bu ağaçlar hâlâ duruyor?*
— *Devletin orman memuru gelmedi de ondan!*

NASRETTİN HOCA ANKAR

■ Yazan: Refi' Cevat ULUNAY ■

Biraz kar sepeler sepelemez trenlerin durduğu, münakalâtın sekteye uğradığı bir zamanda bu seyahati göze almak her yiğitin kârı değildi. Fakat ben de seyahat edebiyatında büyük kutup kâşifleri gibi namımı andırmak istemiştim.Neyse trenimiz kara saplanmadan, yoldan çıkmadan, başka bir trenle çarpışmadan dingili çatlamadan, tekerleği kopmadan çok şükür bizi sağ salim menzil-i-maksuda eriştirdi.

Ankarada işimi gördüm... Meclis binasının önünden geçerken kimi görsem beğenirsiniz? Nasrettin Hocayı...

— Vay Hocam !Hoş geldiniz.. Safa geldiniz... (Başkend) de ne arıyorsunuz?

— Git işine yâren! dedi. Hangi Taşkent? Ben burada memleketimin merkez şehrindeyim..

— Hocam, dedim, Yanlış anladın. Taşkend demedim; şimdi bir mülkün merkez şehrine Başkent.. diyorlar. Sen bizim dil meselesine ehemmiyet vermiyorsun galiba...

— Oğul! Bence dilin eskisi yenisi olmaz. Bence dil meselesi aklımda olanı anlaşılacak şuretle söyliyebilmektir. Başıma geleni bilirsin ya... Bir gün çömez İmad'la bir kürt köyüne misafir olduk. Yemek yedik, sofradan kalktık, biraz fazla atıştırmışız; sedirde otururken şerbetler geldi. Olduğum yerden uzanayım diye kıpırdayınca, insan hali bu, benden bir kabahat sadır oldu .Neyse öksürüğe boğduk ama yine de işitildi. Bereket versin kürtler nazik adamlar, yüzüme vurmadılar. Yemekten sonra eşeklerimize bindik yola çıktık. İmad: «Hocam! dedi. Ayıp ettin; kürt beyinin yanında bunu yapmamalıydın.» İmada: «Ulan! dedim... Boş lâf etme. Görmüyor musun? Hiç biri dil bilmiyor. Elin dil bilmez kürtleri benim yaptığım lar?»

O aralık Meclis bahçesinde bir telâş oldu. Ne oluyor? diye sorduk. Biri:

— Müzakere salonunda dinleyicilerden iki kişi locada arapça ezan okumağa başlamışlar. dedi. Hocaya baktım; tebessüm etti :

— Canım! dedi, belki bu adamlar kendi seslerine âşık olmuşlardır. Benim fıkramı bilirsin... Bir gün hamama gittim. Göbek taşında terlerken bir türkü tutturdum, sesim bana öyle güzel geldi ki «Benim böyle güzel sesim varken ümmeti Muhammedi bundan mahrum etmek günahtır!» diye yıkanmağı yarıda bıraktım, fırladım, hemen giyinip camiye, oradan minareye çıktım, başladım salâ vermeğe... Sokaktan biri geçiyormuş. Durdu; bana: «Hey! dedi, böyle bed sesle bu vakit salâ verilir mi? Halkı ne diye rahatsız ediyorsun?» Minareden herife cevap verdim: «Ah, dedim, bir hayır sahibi çıksa şu minarenin tepesine bir mam yaptırsa, o vakit sen min güzelliğini anlardın!»

Bu aralık caddeden Be Kemal Ağlar geçiyordu. bu büyük müstafiyi görür mez aklımdan geçeni anlad

— Şair dedikleri çocuk mi?

— Evet!, dedim.

— Bir gün çifte gitmi Namaz vakti geldi. Dereyc dim. Suların kabardığı sim... Cübbeyi topladık. Ko mızı sıvadık bir taşın ü çıktım. Adest aldım, bir de tım ki su kuvvetlice gelmi nim çediği almış götür Derenin yaptığı münasebet ğe karşı hemen lâzım gele vabı verdim. «Al abdestini dim ,ver pabucumu!»

Sözün burasında Hoca denbire irkildi:

— Dur bakayım... dedi.

Romancı — Biri telif biri tercüme, hangisini neşredersiniz?

Kitapçı — Telif romanı tercih ederiz.

Romancı — Ya..

Kitapçı — Tabiî, telif romanı neşredersek üste para da alırız !

— Evlenmek hususunda ne Aliyi, ne de Veliyi bir türlü kandıramadım..

— Belli sonunda külâhı kendin giymişsin !

'DA

zim eski dostlardan biri galiba..

Hemen birine doğru koştu.

— Merhaba yâren!

Muhatabı azametli bir bakışla :

— Tanıyamadım! dedi.

Hoca, yüzünden eksiltmediği tatlı tebessümü ile:

— Nasıl tanıyamadın? Seninle medrese arkadaşı değil miydik? Sakalı kazıtmışsın, kafana da bir tüy oturtmuşsun... Gözüne de bir gözlük kondurmuşsun ama nafile... Softa kısmı kolay kolay değişmiyor. Şapı ne kadar kaynatsan şeker olmuyor. Onun için seni tanıdım.

Muhatabı inat etti ve yine tanımadığını söyleyince Hoca dayanamadı .

— Hatırında mı? dedi. Medresede iken bir gün bana bir mesele sormuştun: «Cenazeyi götürürken tabutun önünde mi bulunmalı, ardında mı?» demiştin. Ben de «İçinde bulunma da neresinde bulunursan bulun!» demiştim.

Muhatabı, alışkın bir tavırla paltosunu cübbe gibi topladı ve koşar gibi çekildi gitti.

Konuşa konuşa Ankara Palasa doğru iniyorduk. Birden bir otomobil durdu. İstanbul Valisi Dr. Lûtfi Kırdar indi:

— Tanışır mısınız? dedim. Bizim İstanbul Valisi... Burada ne geziniyor? bilmem.

Hoca :

— Tuhafsın! dedi, bir gün gençliğimde civarımızdaki bir bahçede iri iri zerdaliler gördüm. Cahillik bu!. Evden merdiveni aldım; duvara dayadım, çıktım. Merdiveni çektim, duvarın öbür tarafına koyarak bahçeye indim. Omuzumda merdivenle dolaşırken birden bahçe sahibi karşıma çıkmaz mı? «Sen kimsin? Burada ne arıyorsun?» dedi. «Ben mi? dedim. Ben merdiven satarım!» adam: «Burada merdiven satılır mı?» dedi. «Be adam! dedim. Merdiven bu! Nerede olsa satılır!»

— *Gözün hep alt kattaki kiracıların oğlundaymış..*
— *Annem, insan daima kendinden aşağıdakilere bakmalı, diyor da!..*

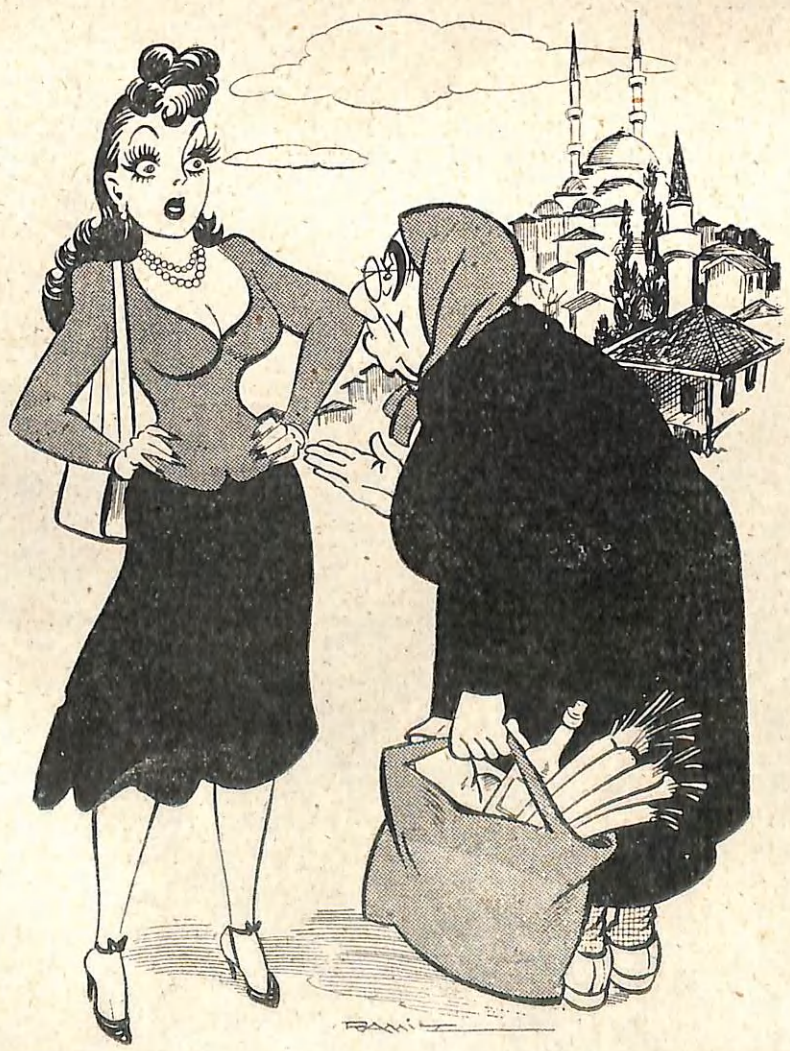

— *Anneme babama bâr olmamak için çalışıyorum.*
— *Aferin kızım, ahlâklı kızlar senin gibi ailesini düşünür.. Nerede çalışıyorsun bakayım?*
— *Barda !*

— *Ulan Alo, Halk Partisinin İncedayısı Hassolarla Memoların aleyhinde lâf etmiş.*
— *Belesine İncedayı değil, gabadayı derler!*

Hikâye

Piyango!

Yazan
RA-ZA

Salih Yaveroğlu yaşını başını çoktan almış bir «emekli» idi. Ömrünün son günlerinde, hayli kesirülefrad olan ailesini etrafına toplamış, emekliye emekliye kara toprağa yaklaşmaktaydı.

Lâkin ümit ölmez derler. Mütekaidini Evkaftan Salih Yaveroğlu da hayatın günden güne artan zorluklarına rağmen o kadar insanı geçindirmek zaruretile hâlâ günün birinde refaha kavuşacağı ümidini kaybetmemişti. Bu ümit onda bazı masum alışkanlıklar bile doğurmuştu: Meselâ her ay muntazaman hava piyangosu bileti alır:

— Havaya verdiğimiz para yanında, devede kulak kalır! der; fakat biletine bir şey çıkıyor mu, çıkmıyor mu, katiyen alâkadar olmazdı. Ümidini belli etmeği âdeta bir zaaf sayıyordu. Zaten bir şey çıksa bile nasıl olsa ona haber verirlerdi.

★

Fakat günün birinde Salih Yaveroğlunun talihi yaver oldu: Büyük ikramiye olan 100.000 lira kendisine vurdu. Buna vurmak denebilir, çünkü hane halkı yıldırım çarpmış gibi oldular. Bütün mesele ihtiyar Yaveroğluna bu mesut hâdiseyi haber verebilmekteydi. Yaş ilerledikçe insan üzerinde felâketle saadetin tesiri birbirine yaklaşır. Salih Efendiye bir anda 100.000 liralık bir zengin olduğunu bildirmek, maazallah yüreğine indiriverirdi.

Bereket doktor Hilmi bu işi üzerine aldı.

Doktor Hilmi ailenin eski bir dostuydu. O gün, tam curcunanın üstüne gelmişti. Gayet açıkgöz, tecrübeli bir kurttu. Salih Yaveroğluna karşı hakikî bir sevgisi vardı.

— Siz telâş etmeyin! Ben kendisine lisanı münasiple anlatırım! diyerek üst kata çıktı.

Salih Efendi, köşe minderinden:

— Vay mirim, hoş geldin! diye davrandı.

Doktor, havadan, sudan; dünya ahvalinden bahsettikten sonra sözü yavaş yavaş istediği mecraya nakletti:

— Yahu Salih Efendi; sen yaver oğlusun! İlânihaye bu harap binada mı oturacaksın?

— Ne yapayım ya?

— Yap bir köşk adada. Sana gayet iyi gelir.

Salih Efendi güldü:

— Çıldırmışsın sen! Hangi parayla?

— Piyango bileti al, belki çıkar bir gün...

Salih Efendi içini çekti:

— Alıyoruz doktor, alıyoruz. Ama çıkmaz bize...

— Baktın mı?

— Çocuklar bakar tabiî. Nerede o günler...

— Ne yapardın büyük ikramiye çıksa?

— Çiftlik alır, Maltepe taraflarında; hayvan yetiştirirdim...

— Bana bir pay vermez miydin? Hani lâf olsun diye söylüyorum...

— Verirdim tabiî iki gözüm! Ne kadar istiyorsun?

— Canım sen söyle...

— Peki, al bol keseden, yarısını verirdim.

— Çiftliğin mi?

— Yok be! Büyük ikramiyenin!

— Sahi verir miydin?

— Verridim sahi...

— İnanmam vallahi... Hayal kuruyoruz diye söylüyorsun muhakkak. Paranın yüzü sıcaktır, şimdi böyle der, sonra cayarsın. Sahiden çıksa verir miydin?

— İlâhi Hilmi! 50.000 lira benim neme yetmez? Tabiî verirdim birader!

Doktor Hilmi, ağzı kulaklarında, hemen bir kâğıt kalem çıkardı:

— Onu bunu bilmem. Bakayım sözünün eri misin. Yaz şuraya elinle de inanayım: Bana piyangodan 100.000 lira çıkarsa yarısını doktor Hilmiye bağışladım. İmzala..

— Yazdım işte. İmza da tamam.

— Ver kâğıdı...

— Al kâğıdı... A... A...

Salih Yaveroğlu kâğıdı uzattı ama, doktor Hilmi almadı, alamadı. Asıl piyango ona çıkmış. sevinçten yüreğine inmişti.

AMATÖR KARİKATÜRİSTLERE

«Mizah» ta eserlerini neşrettirmek üzere bir çok amator karikatürist ve sanatkârlar bize karikatürlerini gönderiyorlar. Kendilerini çok takdir etmekle beraber, mahdut sahifelerimiz içinde, pek çoğu güzel olan karikatürlerini maalesef neşretmek imkânından mahrum olduğumuzu, binaenaleyh zahmete girmemelerini değerli sanatkârlardan rica ederiz.

GÜNEY İLLERİNDEN AKŞEHİR HAVALİSİNE GETİRİLEN GÖÇMENLER ÖLÜYOR

— Acep hükümat ne zaman izin verecek de ev yapacağız?
— Dur hele sığırlarımız, sıpalarımız kırılsın da ondan sonra!

Ankarada ineklerden fazla süt almak için müzikle sağıyorlarmış!

Çömezin Röportajları: 136

Ne Çalmalı?

Çizen: RAMİZ

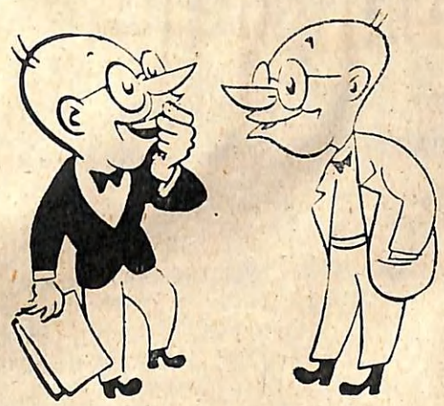

— Halk Partisinden mahsul almak için ne çalmalı?

— Kös çalmalı!

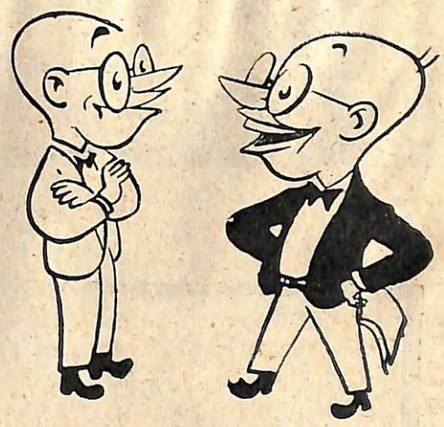

— Roman ve piyes müelliflerinden mahsul almak için ne çalmalı?

— Başka dillerden eser çalmalı!

— Verem mücadelesinde belediyelerden bir şey almak için ne çalmalı?

— Davul zurna çalmalı!

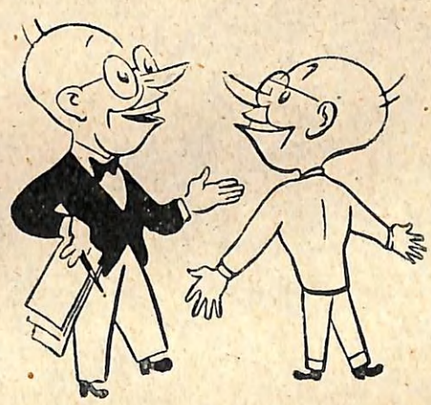

— İdare adamlarından iş almak için ne çalmalı?

— Ne çalınacağını onlar daha iyi bilirler!

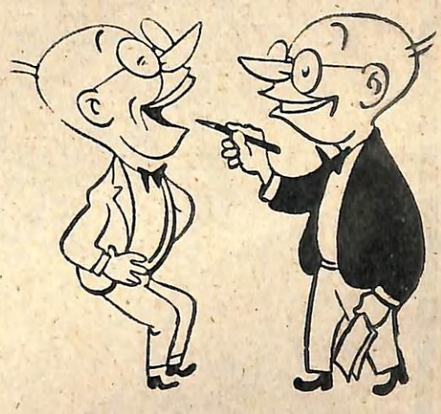

— Memurlardan fazla randıman almak için ne çalmalı?

— Yem borusu çalmalı!

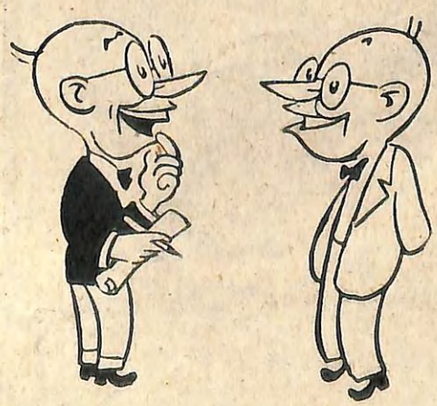

— Mekteplerden randıman almak için ne çalmalı?

— Samba çalmalı!

— Beleşten yaşamak için ne çalmalı?

— Halk Partisinin kapısını çalmalı!

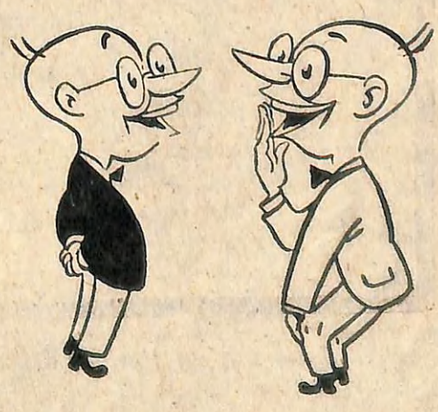

— Nüfus siyasetimizi daha verimli yapmak için ne çalmalı?

— Felekten bir gece çalmalı!

TOMBUL TEYZE

Sıska Dayı — Karıcığım, iyi oldu da biz de kıyafetlerimizi değiştirdik, baloda bizi kimse tanımaz!

T. T. Postası

İzmir: Mustafa Boz,

S — Sayın Teyzeciğim,

Epey zamandanberi sizleri iç sahifelerde görmekteyiz, bunun sebebini bir türlü anlıyamadım (anlama kabiliyetim kıttır). İç sahifelere kaçmanıza sebep havaların soğukluğu mu? Yoksa ihtiyarla-

yüzde elli tenzilâtlı bir kürk manto tavsiye edebilirim.

C — Mizah köşkünün mal sahiplerinden olduğuma göre hangi dairesinde canım isterse orada otururum. (İhtiyarlık) diye bir lâf etmişsiniz. Siz sahiden anlayışsızmışsınız. Kadının ihtiyarı olur mu?! Bana

KISA HABERLER

«Kır Belini Ali Dayı» şarkısının güftesinin son zamanlarda zihinleri fazlaca karıştırıp bazı gönülleri kırdığından bunun «kır potunu ince dayı» ya çevrildiği haber alınmıştır.

★

İstanbul Valisi Doktor Lûtfi Kırdar, son zamanlarda gösterilen Hamlet filmini görmüş, fakat beğenmemiştir. Filmi neden beğenmediği sualine karşı:

— Bilhassa kuleye çıkan merdivenleri beğenmedim; demiştir, merdiven öyle mi olur? Şu İngilizler beceriksiz adamlardır vesselâm!

★

Geçen çarşamba günü 25 inci sanat hayatı kutlanılan Profesör Doktor Zati Sungurun jübilesinde bilhassa C.H.P. erkânından pek çoğu hazır bulunmuşlar ve üstadın hünerlerinden bir kısmının sırlarını öğrenmek istemişlerdir. Bu zevat arasında, üstadı hayran edecek derecede kabiliyet gösterenler de vardır.

SAYIN İSTANBULLULARA

Belediye Daimî Encümeninden:

Yirmi gün evvel Atatürk Köprüsünde hemcinslerinden birile çarpışarak köprünün korkuluğundan burnunu denize sarkıtan bir adet taksi otomobili on yıl sonra 1959 yılında açık eksiltme ile oradan kaldırılacağı cihetle mezkûr otomobili henüz görmemiş olan hemşerilerin acele etmeleri ilânen tebliğ olunur.

BİLMECE

(Mizah, okuyucularını eğlendirmek için ara sıra bu sütunlarda muhtelif bilmece ve zekâ oyunları tertip edecektir. Bu sayıda başlıyoruz:)

KİMDİR ?

Adı bile incedir
Sözleri derincedir
Siyasî nükteleri
Haylice serincedir!

NEDİR?

Yemenimin uçları
Lâstikten pabuçları...
Şişhaneye gelince
Çıkamaz yokuşları...

NERESİDİR ?

Yazın tozdan seçilmez,
Kışın kardan geçilmez...
Kadınları pek boldur,
Lâkin fiyat biçilmez!

Radyo

Ankara Radyosundan bildirilmiştir:

Abonelerimiz arasında açtığımız ankete gelen cevaplar üzerine idaremiz aylık veya haftalık radyo programı yerine kısaca hergün şu programı tatbike karar vermiştir: Sabahten öğleye kadar yurttan sesler (tabiî karmakarışık muhalefet sesleri); öğleden akşama kadar C. H. P. büyüklerine tazim telgrafları (Ajans haberleri ve radyo gazetesi yerine); geceyarısına kadar parazit musikisi; mühim olaylar hakkında da mutlak bir sükût.

Sinemacılar Cemiyetinden:

Grip salgını yüzünden mektepleri bir hafta müddetçe kapatarak ekmeğimize yağ süren Sağlık Müdürlüğüne açık teşekkürlerimizi sunarız .

Ankara Belediyesinden tebliğ edilmiştir:

Son günlerin olayları üzerine bundan sonra ezan sesi duyacak hemşerilerin namaza durmamaları, Kaplan kükremeleri işiteceklerinse hiç aldırış etmiyerek istiflerini bozmamalarını hatırlatırız.

GELENLER , GİDENLER

★ Kuvvetlû ve kudretlû milletvekillerimizden Şeref Uluğ, son günlerdeki gayretli çalışmalarından sonra istirahat maksadile İstanbulu şereflendirmişler ve **Tokatlıyan** oteline inmişlerdir.

KAPLAN !

Tel Aviv'de, İsrailliler bir türlü bütçe açığını kapayamıyan Maliye Bakanı Eliezer Kaplan'ın haline gülüyorlar.

Hikâyeye göre Başbakan Ben-Gurin bir gün sokakta eski bir dostuna rastlar, «Ne yapıyorsun?» sualine «Hiç!» cevabını alınca:

— Nasıl olur? der. Senin gibi kabiliyetli bir adam boş otursun. Sen hükûmette çalışmalısın. Söyle hangi işi istersen derhal verdireyim.

Dostu:

— Madem ki ısrar ediyorsun, der, bana da bir bakanlık verirsen.. memnun olurum.

Ben Gurin:

— İşte bak, bir bunun imkânı yok, cevabını verir. Bütün Bakanlıklar dolu. Dış İşlerinde Şertok var, Ziraatte Zisling var, Maliyede Kaplan var..

— Canım, beni de Hava Bakanı yapıver.

— Böyle bir bakanlık yok ki.. Hava kuvvetleri olmayınca Bakanın işi ne?

— O zaman Kaplan'ın bakanlıkta ne işi var?

ECNEBİ NÜKTELERİ

— Yanlış bayan, mankenler

— Beyefendi döndü, misafirler gittiyse geleyim diye soruyor!

OTOBÜSTE :

— Affedersiniz, gelecek durakta ineceğim!

Mizah

BAZI EŞEKLERİ BÖYLE YÜRÜTÜYORUZ !